

УДК
687.016:
687.151.2

ЛЮДМИЛА ЗУБКОВА, ЛІЛІЯ НЕСТЕРЕНКО
Київський національний університет технології та дизайну,
Україна

ПРОЄКТУВАННЯ ТВОРЧОЇ КОЛЕКЦІЇ МОДЕЛЕЙ ЖІНОЧИХ ВЕЧІРНІХ СУКОНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРИЙОМІВ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Мета. *Проектування творчої колекції моделей жіночих вечірніх суконь з використанням прийомів трансформації.*

Ключові слова: *трансформація, прийоми трансформації, вечірні сукні з елементами трансформації.*

Постановка завдання. Створення різних образів на одну подію – дуже важливе завдання, адже потребує багато часу, коштів та сил. Крім того, дуже важливо, щоб кожен образ гарно поєднувався із зачіскою, аксесуарами та макіяжем. Також час, витрачений на зміну образу, повинен бути мінімальним. Тому завдання даного дослідження полягає у розробці колекції з використанням прийомів трансформації для вечірніх суконь, за допомогою яких можна отримати різні образи.

Методи досліджень. Для виконання поставлених завдань використаний системно-структурний підхід, методи дизайн-проектування колекцій одягу (аналіз, синтез, графічна трансформація), класифікації та систематизації інформації.

Результати досліджень. З метою урізноманітнення жіночого одягу існують такі методи дизайн-проектування: комбінаторика, трансформація, модульного проектування, метод деконструкції, кінетизм, створення безрозмірного одягу та створення одягу з цілого куска [1]. Кожен з методів має свої особливості, принципи та прийоми, які застосовуються в одязі для зміни зовнішнього вигляду виробу або ж його функціональності.

У дизайні використовуються такі прийоми трансформації:

- комбінування стандартних елементів, що типізуються;
- комбінування деталей, пропорційних членувань у середині певної базової форми: перестановка, вставка, групування, перевертання, організація ритму;
- створення складної форми шляхом вставок у певну форму;
- пошук варіантів організації готових комплектів [2].

Трансформація – це метод перетворення або зміни форми в іншу, а також трансформації деталей у середині однієї форми під час експлуатації. Даний метод містить такі принципи: заміщення, додавання-відбирання, розгортання-згортання, орієнтації, перестановки, зникнення-поява та суміщення-складання [2].

Трансформація швейних виробів може здійснюватись за допомогою різних конструктивно-технологічних рішень та допоміжних елементів, таких як роз'ємно-з'єднані між собою деталі, куліски, пати тощо, а також таких скріплюючих елементів як гудзики, кнопки, тасьма-блискавка, текстильна тасьма та ін. За допомогою з'ємних деталей можна не лише змінювати форму виробу, а й його зовнішній вигляд та призначення. Трансформація виробів може здійснюватися також за рахунок оздоблення [3]. Таким чином виріб зможе змінити не тільки зовнішній вигляд, а й тримати відповідну форму за допомогою різноманітних скріплюючих елементів.

В розробленій колекції використовується метод трансформації. Колекція складається з трьох моделей, кожна з яких має свій принцип трансформації, пов'язаний з використанням допоміжних з'єднуючих матеріалів, конструктивних елементів або методів технологічної обробки.

Для модель 1 за базову обрана сукня «рибка», на яку одягається трюхярсуна спідниця. За допомогою прийому перестановок спідниця вивертається на іншу лицьову сторону за допомогою другого пояса, який прихований всередині, між шарами спідниці. Відповідно, вивернувши прихований пояс на зовнішню сторону, отримаємо спідницю із квітами, що підсвічуються за допомогою світлодіодів (рис.1).

Рис. 1. Використання прийому перестановок для моделі 1

В наступній моделі використовується принцип «зникнення-поява» та принцип орієнтації, при якому відлітні частини переднього полотнища спідниці розстібаються, огортаються навколо талії та кріпляться зі сторони спинки за допомогою потаємних пришитих

кнопок. Завдяки трансформації відлітної частині спідниці, зі сторони спинки утворюється шлейф. При цьому, в поле зору попадає спідниця «рибка», яка до трансформації була схована під верхньою спідницею та оздоблена квітами з підсвіткою (рис.2).

В останній моделі перетворення відбувається за допомогою принципу «розгортання-згортання», при якому нижня частина переднього полотнища піднімається та огортається навколо талії, приховуючи декоративні квіти, та кріпиться за допомогою кнопок, які пришиті до нижньої частини сукні (рис. 2).

Рис. 2. Використання принципів орієнтації та «зникнення-поява» для моделі 2 (синя).

Використання принципу «розгортання-згортання» для моделі 3 (жовта)

Представлена колекція суконь була розроблена завдяки використанню різних принципів та прийомів трансформації: перестановок, «зникнення-поява», орієнтації та «розгортання-згортання». Це дозволяє використовувати одну і ту ж сукню для різних урочистих подій.

Висновок. В результаті роботи була розроблена колекція моделей жіночих вечірніх суконь, які можуть набувати різних зовнішніх виглядів, завдяки використанню прийомів та елементів трансформації.

Література

1. Нагорна З.В. Класифікація методів трансформативного формоутворення в дизайні одягу // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. 2013. УДК 74.01/.09. с.87-89
2. Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу: навчальний посібник / [М.В.Колосніченко, Л.І.Зубкова, К.Л.Пашкевич, Т.О.Полька, Н.В.Остапенко, І.В.Васильєва, О.В.Колосніченко]. К.: ПП «НВЦ «Профі», 2014. 386 с.
3. Привала В. О. Систематизація способів здійснення трансформації сучасного одягу / В. О. Привала, Л. В. Буханцова // Вісник Хмельницького національного університету. – 2012. – №2. – С. 65–68.